

IBLAND

OSS

ANNACARIN AHLGREN
en kreativ bibelläsare

KREATIVA HÄNDER
för grön diakoni

CAMILLA BORG
bygdens Cajså-Warg

TEMA **KREATIVITET**
NR 3 2023

Svenska kyrkan
HJO PASTORAT

Gränslös kreativitet och okunskap

Att vara kreativ är ofta förknippat med något positivt, men förmågan har genom historien använts till de mest vidriga saker man kan tänka sig. Mot andra medmänniskor och mot vår natur. Det händer hela tiden. Skog skövlas. Den biologiska mångfalden förstörs. Byggnader sprängs där människor bor och arbetar. Mängden plaster i haven ökar hela tiden och vi har mikroplaster snart sagt överallt. Människans kreativitet har inga gränser...

När vi fått kunskap om sådant vi inte visste förr måste väl vår kreativitet tjäna det goda? Titta gärna på youtubeklippet "Sjövett 1964" och fundera på vad kommande generation kommer att förundras över när det gäller *vår* kreativitet och okunskap.

De gamla faluröda brädorna på vårt torp har gjort sitt. Brädorna som nu ska sättas upp kommer att ha olika bredd. Så gjorde man ofta förr. Återanvända om det gick och om inte så skulle det nya virket utnyttjas maximalt. Eftersom jag själv emellanåt är skogsarbetare kunde jag redan i skogen kapa virket i längder som vi behövde. Inget onödigt spill. Träden fälldes med omsorg. För varje utvalt träd ställde jag mig frågan: "Vad händer om just denna gran sågas ner?" Jo, det blir en lucka där det unga lövträdet som står intill kommer att sätta fart och växa. Målet är en flerskiftad skog med en diversitet av åldrar och arter. Inte någon monokultur. Timret drogs ut med häst och ett lokalt sågverk maximerade sågutbytet med entumsplank. Därav olika bredd.

Kreativitet hör till vår gudslighet. Men med den följer ett ansvar. När förvaltarskap innebär att *äga* och *råda* har vi hamnat snett. Använd i stället din kreativitet till att *värna* och *vårda* för livets skull. För skapelsen och kommande generationers skull.

Per Madestam
Naturnära Hästkraft

FOTO: JESPER ANHEDE

2	Tankar i tiden
3	Kreativ inför Gud
6	Händers verk – grön diakoni
9	Fototävling – min bild av tro
10	Om att ta tillvara
14	Att leva som vanligt
16	Kontakt

produktion

Hjo pastorats kyrkblad "Ibland oss" delas ut till samtliga hushåll fyra gånger per år.

ansvarig utgivare

Anders Ehrngren
hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

redaktion

Krister Annell, Eva Hultman, Hanna Laurén,
Malin Ulfenborg, Helena Taubner och Eva Staxäng

grafisk form

Eva Staxäng
eva.staxang@svenskakyrkan.se

omslagsbild

Eva Staxäng

tryck

Risbergs Information & Media AB
www.risbergs.se

Kreativ inför Gud

– Det finns ingen konflikt mellan att blanda tekniker, material och färger. Man gör som man vill, säger AnnaCarin Ahlgren som läser bibeln på ett annorlunda och kreativt sätt.

Det första man möts av hemma hos AnnaCarin Ahlgren i Blikstorp är den stora och ofantligt prunkande trädgården. Trots att sommaren mestadels regnat bort och årstiden gått över i dovare nyanser står dahliorna kvar i alla möjliga storlekar, former och färger, trotsigt som i givakt, och hälsar trädgårdens besökare välkomna.

Det är också härifrån och från övrig natur som AnnaCarin hämtar sin inspiration till det som kallas *kreativ bibelläsning*. Ett begrepp som inte är nytt, men som för gemene man kan vara okänt. Kreativ bibelläsning handlar helt enkelt om att plocka upp ett bibelcitат och börja måla det i sin bibel.

– Det här är ett kreativt sätt att läsa bibeln, säger AnnaCarin Ahlgren med en självklar ton. Ibland slår jag upp en vers eller citat och funderar: "Säger den mig något?" Läser jag i bibeln och får en bild eller känsla vill jag gärna måla den.

För AnnaCarin handlar det inte om att behöva befinna sig i en kreativ situation. Ofta kommer det av sig självt när hon sätter sig ned med bibeln. Något som också fungerar när man kanske inte mår så bra. – Då kan du måla allt svart, säger hon och sveper med handen över bibelsidan. Jag tror att man bearbetar saker när man målar. Jag ber eller lyssnar gärna på instrumental eller kristen musik med texter som

betyder något för mig, säger hon.

Det är självklart att måla hemma i ateljén, men det händer att hon även tar med bibel och pennor till gudstjänsten och målar i kyrkbänken under predikan.

– Det är ett sätt att vara inför Gud. Det är uttrycket det handlar om. Eftersom jag har dyslexi är det här mitt sätt att läsa bibeln. Min tro har jag burit med mig sen jag var liten, men att få sätta bilder på orden ger en annan känsla och gör att jag kommer ihåg bättre, säger hon.

Oftast har hon ingen plan över vad hon ska måla. Hon bara börjar. Hon säger att den som av olika skäl har ett motstånd mot att måla i sin bibel i stället kan använ-

AnnaCarin Ahlgren har ett både vackert och uttrycksfullt sätt att läsa bibeln.

I naturen finner AnnaCarin Ahlgren stor inspiration och i ateljén ges alla möjligheter att förverkliga det kreativa som bor i henne.

da en andaktsbok eller vilken annan bok som helst. Hemma hos AnnaCarin finns en uppsjö med målade biblar och böcker, som får ge utlopp för hennes kreativa ådra och där hon kan pröva olika tekniker, pennor och penslar.

AnnaCarin Ahlgren beskriver sig som en 60-åring med en utbildning till keramiker och med ett tidigare arbete inom webbdesign. Även övriga familjemedlemmar är kreativa. Kreativiteten har funnits sedan

skolåldern och har därefter fortsatt upp i vuxen ålder.

Här och var i huset finns hennes alster – såväl gigantiska som mycket, mycket små keramiska skapelser. I den lilla ateljén trängs inte mindre än tre, mer eller mindre avancerade, symaskiner på ett bord – en rest från den tid då hon sydde sina kläder själv. I praktiska förvaringsburkar, lådor och bakom dörrar finns penslar, rollers, klämmor, mönstrade servetter och

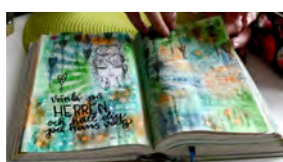
allsköns material för den som ser möjligheterna. Och det gör AnnaCarin.

– Det finns inga begränsningar eller någon konflikt mellan att blanda tekniker, material och färger. Man gör som man vill, säger hon.

Numera går tiden åt till målning och skapande i trädgården, som förutom alla dahlior, verbener, zinnior, pioner också har en hel del ätbart. Hon pekar på ett litet skåp med glasdörrar där planen är att ha

Det finns inga begränsningar för Kreativ bibelläsning när det handlar om val av färger och material.

färdiga blombuketter till försäljning och där man som kund kan hämta en bukett och bara swisha summan.

För den som är sugen att själv pröva på kreativ bibelläsning har AnnaCarin några tips: Skaffa en billig bibel från en second hand-butik. För den som vill finns mallar och stenciler för både text och bilder att köpa på nätet. Använd de pennor som finns hemma eller mönstrade servetter. På servetterna finns ofta fina detaljer som

man kan klippa eller riva ur och klistra in i bibeln.

– Det är helt upp till en själv vad man vill göra och det är bara att börja.

Är det här ditt sätt att evangelisera?

– Det kan det vara. Det här är en bra ingång att få prata om tro. Det är "ofarligt". Många gånger kommer man in på samtal om tro, och då pratar jag ju.

Eva Staxäng

psalm för årstiden

Kanske tillhör du dem som börjat skoldagen med att ståendes vid bänken sjunga psalmen "*Din klara sol går åter opp*" till lärarens ackompanjemang på den gamla tramporgeln. Psalmerna användes vid skolans morgonböner i mer än hundra år och ingick i de allra flesta svenska samfundens psalm- och sångböcker.

J.O. Wallin skrev psalmtexten 1814. Vem som har komponerat melodin har man inte kunnat fastställa, men den skrevs antagligen i Tyskland i början av 1700-talet. Melodin har använts till flera olika psalmer.

Jag är nyfiken på om det på något sätt har gjort avtryck i hjärtat för alla de som varje morgon fick stava på orden i den fjärde versen "...och än förnimma att din nåd är varje morgon ny." Gud är inte långsint, vi får ta emot nåd och kärlek av Gud på nytt, varje morgon. Även när livet känns tungt, när vi famlar i mörkret och vi inte ser solen, går den upp, varje morgon. Vi som lever vid Vätterns västra kant, för oss är soluppgången extra påtaglig. Vi lever vända mot soluppgången. Vilken nåd!

Hanna Laurén, kyrkomusiker

VERS 1 I PSALM 176 "DIN KLARA SOL GÅR ÅTER OPP" KAN DU LÄSA I NEDERKANT PÅ SIDORNA 2-4. PÅ HEMSIDAN FINNS EN LÄNK DÄR DU KAN HÖRA HUR PSALMEN LÅTER NÄR MOFALLA FÖRSAMLINGSKÖR SJUNGER DEN.

Bernhard Reckermann, Berndt Lilja, Anders Evaldsson, Lennart Hall och Henrik Bjaaland från herrgruppen ImManuel granskar ekplankorna som denna dag sågas, slipas och putsas för att användas till uppräschning av de gamla bänkarna på kyrkogården.

Bernhard Reckermann och Åke Nilsson skruvar loss gamla brädor från de trasiga bänkarna alltmedan nya mäts upp och sågas till.

Från fågelholkar till skyltade vandringsleder och ogräsrensning, här av Margareta Evaldsson och Rune Gustafsson. Allt tillverkas och ordnas tack vare ideella krafter till gagn för såväl bygden i stort som de människor som bor och lever här.

Händers verk

- en omsorg om skapelse och människa

FOTO: MAGNUS ARONSON TEXT: EVA STAXÄNG

Det har nu gått två år sedan grön diakoni startade i Norra Fågelås. Genom Grön diakoni hoppas kyrkan skapa en mötesplats som främjar möten mellan människor liksom mötet mellan människor och Gud på nya sätt, i en miljö som i sig är läkande och stärkande för ande, kropp och själ.

Verksamheten drivs av ideella för alla som har intresse av gemenskap och av området runt Norra Fågelås prästgård och trädgård. Här finns också stiftsreservatet Fågelås ekhage med vandringsstigar ner till Vättern som ger unika möjligheter att följa naturens årscykel med odlingar och

trädgårdsskötsel, pilgrimsvandringar, naturvandringar av olika karaktär och många andra utomhusaktiviteter.

Denna dag råder full aktivitet i området runt prästgården. Berndt Lilja, Lennart Hall, Bernhard Reckermann, Åke Nilsson och Henrik Bjaaland från herrgruppen ImManuel är i full färd med att sätta nya plankor på kyrkogårdens bänkar. Fina ekbrädor sågas till, slipas och putsas. – Eken kommer från reservatet i Norra Fågelås där skogen med jämna mellanrum gallras, berättar Bernhard, och efter ett par år har det torkat klart och är redo att användas.

– Under årens lopp har det blivit både odlingslådor, kompostbingar, bakkbord och fågelholkar, berättar Henrik. Det sistnämnda är svårt att göra i ek, då träslaget är relativt hårt men en och annan holk har det blivit.

En man kikar in i trädgårdsboden och överränner en låda stearin till Henrik då det snart är dags att påbörja stöpningen av ljus inför advent och jul.

Runt den gamla prästgården är Margareta Evaldsson och Rune Gustafsson i full färd med att rensa ogräs och sköta planteringarna. Hösten är i antågande och tomaterna är redo att plockas in. Sparade höstlökar

Ann Ekström, Marianne Ahlin, Ulla-Britt Johansson och Anneli Ödvall står redo att skjutsa brödet in i ugnen, bröd som om en liten stund även kommer resten av det arbetande gänget till del denna dag.

Britt-Marie Brandqvist dukar fram nybakad mjuk kaka och brödet med hemmagjord sylt.

eller nyinköpta ska så småningom planteras.

I det för dagen synnerligen varma prästgårdsköket pågår bakning. Här samsas Ann Ekström, Britt-Marie Brandqvist, Marianne Ahlin, Ulla-Britt Johansson och Anneli Ödvall. Någon knådar deg, en annan passar ugnen, en tredje diskar. Det

tjoas högt om dörren till köket lämnas öppen. Deg ska jäsas så därför är det inte att tänka på att sätta fönster och dörrar på vädning. Det är tid att fylla frysarna med bröd inför höstens och vinterns träffar. Någon strikt plan för vem som ska göra vad finns inte.

– Man gör det man känner för. Allt vi gör är bra och vi tror på att baka och göra

saker med händerna. Händers verk är viktigt, säger Anneli.

– Här är vi alla stjärnbagare, säger Ulla-Britt, ler och visar sitt förkläde och påpekar det fina med att ”här får man bara vara”.

– Det ska vara så enkelt som möjligt att komma hit, om så bara för en kopp kaffe, tilläger Britt-Marie.

"Men nu består tro,
hopp och kärlek,
dessa tre, och störst
av dem är kärleken"
1 Kor 13:13

Svenska kyrkan i Hjo utlyser

FOTOTÄVLING

där du kan vara med och visa upp din bild av tro

Svenska kyrkan i Hjo kommer under tre års tid att årligen utlysa en fototävling på det övergripande temat "Tro, hopp och kärlek". Det första året har undertemat "Min bild av tro", det andra året "Min bild av hopp" och det tredje året "Min bild av kärlek".

Diakonerna Sabine Bjaaland och Ann-Louise Holst är några av initiativtagarna till tävlingen.

– Genom denna tävling vill vi visa på vardagsbilder som tar avstamp i bibelordet som är hämtat ur första Korinthierbrevet och där innebörden genom ett foto får en både personlig och tidsenlig tolkning, berättar Ann-Louise Holst.

Tävlingen vänder sig till alla boende i Hjo kommun. Första året fokuserar tävlingen på "Min bild av tro". I början av 2024 väljer en jury ut 15–20 bilder som från och med mars ställs ut i Hjo kyrka.

– När bilderna är på plats kan den som vill fram till början av maj rösta på det bidrag man anser bäst speglar tävlingens tema. Röstningen kan göras både i

Hjo kyrka och via pastoratets hemsida. Vinnaren tillkännages vid Konstrundans avslutande dag och hela ceremonin omgärdas av en sommarkonsert av våra egna musiker, säger Sabine Bjaaland. Det vinnande bidraget får en gåva

skapad av Sofia Svensson och ett fint diplom. Även den som röstat på det vinnande bidraget har en chans att vinna en gåva av Eva Hultman.

Eva Staxäng

FAKTA OM TÄVLINGEN – MIN BILD AV TRO

Mejla ditt **foto** till hjo.pastorat@svenskakyrkan.se tillsammans med ditt **namn, adress, e-postadress och telefonnummer**, senast den 31 december 2023. Om du fotograferar med en mobiltelefon, se till att kameran är inställd på högupplöst bild och mejla bilden som "verklig storlek" eller med högsta/största upplösning. Men, det är inte enbart den tekniska kvaliteten som bedöms, så låt i första hand *lusten* och *känslan* styra framför tekniken.

Juryen består av *Jonas Anhede*, fotograf, *Sofia Svensson*, silversmed, *Eva Hultman*, konstnär och församlingsassistent, samt *Bengt Gustafsson*, präst. Vinnaren tillkännages i Hjo kyrka på Konstrundans sista dag den 19 maj 2024.

Alla som fått sitt fotografi uttaget till utställningen får, efter tävlingens slut, behålla sin utställningsbild. Som vinnare i utställningen tillåter man pastoratet att få ha en kopia av bidraget upphängt i någon av pastoratets lokaler. Man tillåter också att pastoratet trycker upp bilden på vykort och – om så krävs – även beskära fotot. Som utställare och vinnare tillåter man också att ens foto får publiceras i Hjo pastorats samtliga kanaler och i övrig press/media.

”Jag mår bra av att ta tillvara”

Frust och torkat, syltat och saftat, picklat och fermenterat.

Det finns knappt något som Camilla Borg inte kan göra något av. Till och med det värsta ogräset blöts upp och vattnet används som gödning. Som en nutida Cajsa Warg traskar Camilla runt i sin trädgård, tar vad hon har och låter inget gå förlorat.

Hunden Lego, en australian shepherd, möter upp, ivrigt skällande, för att markera för matte Camilla Borg att på trädgårdstomten finns nu ytterligare en individ. Här, i Missveden, bor och lever Camilla sedan elva år. Lego följer matte i hasorna när hon visar vad trädgården erbjuder av vindruvor, äpplen, plommon, päron, körsbär, krusbär, aronia, hallon och vinbär och för att inte tala om trädgårdslandets kålsorter, morötter, pumpa och spenat.

Tomaterna i växthuset ser däremot ledsna ut. Det nyanskaffade växthuset har mest orsakat bekymmer, med mått som inte stämt. Därför står det fortfarande utan tak och dörrar.

Men att Camilla skulle landa i den här delen av världen var inget hon drömde om. – Jag växte upp i ett höghus på åttonde våningen i stockholmsförorten Sollentuna. Min pappa var alkoholist, men trots att han inte bodde med oss var han alltid

närvarande i våra liv. Vi hade knappa resurser och min mamma gjorde vad hon kunde för att få det hela att gå runt, berättar hon.

Morföräldrarna bodde på landet ett tiotal mil därifrån. Där tillbringade Camilla och hennes mamma och syskon hela somrarna. Morföräldrarna tog tillvara det naturen gav, både av trädgårdens bärbuskar och fruktträd och av skogens läckerheter. Inget gick till spillo.

– Jag hatade växtlighet och att rensa ogräs och plocka svamp och bär. Men om pengarna skulle räcka fick vi ta vara på det som fanns, säger hon.

Det var först när hon flyttade till Missveden som odlingsintresset ökade. Nyfikenheten och risken att missa något har fått henne att flytta runt hela Sverige, från norr till söder, och hon har dessutom hunnit med en sejour till Mallorca. Men

längtan efter att aldrig mer behöva flytta fick henne att landa i hjobygden.

– Jag längtade till lugnet och tystnaden och ville ha ett hus på marken. Och jag ville bli pensionär på en plats där det inte var långt till kultur, teater och föreläsningar, säger hon.

Till vardags jobbar Camilla Borg som diakon med verksamhets- och distriktsansvar i Sävare församling på gränsen till Lidköping. Hon är även ersättare i kyrkorådet i Hjo pastorat.

Med ett heltidsjobb och därtill lång resväg kan man ju fundera på hur hon hinner med allt.

– Gud har skapat oss människor olika, i det ligger ingen värdering – ingen är vare sig bättre eller sämre. Vi är skapade som Gud vill ha oss. Och jag är skapad med väldigt hög kapacitet. Min uppväxt har också fått mig att odla den sidan. Jag fick tidigt ta ansvar och vid sex års ålder

lagade jag min första fullständiga måltid, säger hon.

Smaken på den måltiden hade kanske mer att önska, men hon fick från tidig ålder en medvetenhet om mat.

– Jag prioriterar också bort ett stort umgänge och tittar sällan på teve. Min enda hobby är växtlighet och vad man stoppar i sig.

Hon köper kläder på second hand, syr om dem och unnar sig endast i undantagsfall något dyrt plagg. Pengarna hon sparar går till guldkanten i tillvaron, som att resa.

Maten hon köper är oftast kravmärkt, fair trade eller närproducerat, som kött från en bonde och fisk från Vättern. Råvaror som oftast inte är så billiga, men om man därtill lägger till allt hon odlar själv, som potatis och grönsaker, blir det i förlängningen inte kostsamt.

Världens matsvinn provocerar henne och att slänga mat eller köpa nytt innan det tidigare tagit slut kommer inte på tal. Har mjölken surnat bakar hon bröd på den. Hon lagar storkok, fryser in i lådor anpassade efter innehållet och tar med matlåda till jobbet. Brödkanter torkar hon i lådan under spisen och mortlar dem sedan till fint ströbröd.

Camilla går till skafferiet och kommer tillbaka med en trave burkar. Hon öppnar

Blå druvor och grönsaker från köksträdgården kokas ner till allehanda godsaker och förvaras svalt och säkert i källaren. Böset, alltså allt som blir över, gläder såväl hönsen som gårdens enda anka.

locken och visar innehållet av torkade plommon, äppelringar, svarta vinbär och skivade jordgubbar – perfekta tillbehör för att skapa en egen müsli.

Av flädern gör hon flädersaft. Men som om det inte vore nog tar hon också tillvara citronresterna som används till flädersaften. Det gula skalet – zesten – har hon skalat av i förväg och stoppat i en nätpåse. När saften är redo att silas av fiskar hon upp zestpåsen och de tunt skivade citronerna, hackar upp dem i bitar och kokar sedan ner alltsammans till en fläder- och citronmarmelad.

– Förresten, varför dricker inte folk saft? I stället dricker man läsk som bara innehåller färg, smakämnen och socker. Dricker man saft får man ju i sig både vitaminer och antioxidanter. Och den som vill kan ju blanda den med kolsyrat vatten.

Inget ätbart får slängas. I trädgården finns en rad olika sorters äppelträd. För att kunna tillvarata alla äpplen har hon införskaffat en äppelpress för mustning. Hon gör äppelsirap och äppelpektin och slipper på så sätt köpa gelatin eller annat geleringsmedel. Äppelsmör är en annan favorit.

– Det är som ett slags kryddigt äpplemos men mindre sött än marmelad och som passar utmärkt på en macka, konstaterar hon.

Naturligtvis kan hon och maken inte äta allt själva. Överskottet säljs på marknader runt om i bygden och av vinsten skänker hon en tiondel till organisationer som ligger hennes hjärta nära.

Är det verkligen värt allt slit?

– Ja, absolut. Värdet består i att jag vet vad jag äter. Att ta tillvara det naturen ger är också en konsekvens av min tro – att värna om det Gud har skapat. En annan aspekt är också att jag mår bra av att ta tillvara. Och jag kan också glädja barn och vänner med mina produkter. Det här är min prioritering. Jag mår gott av att gå och skrota i skogen och plocka lingon och blåbär och annat som finns där.

Om man inte har kunskapen kan ju allt det här kännas oöverstigligt?

– Man kan börja i liten skala och när det sitter, pröva något nytt. Gå på lust, och odla inte sådant du inte själv vill äta. Kunskap går att öva upp. Pröva dig fram och var inte rädd, säger hon.

Hon slår ett slag för biblioteket där det finns mycket kunskap att hämta.

– För mig är maten det viktiga, för någon annan kan det vara återvinning av kläder eller renovera möbler. Lusten kan komma om man börjar med något litet och ser att det fungerar.

Så, med allt detta sagt, så klart kan du också koka soppa på en spik?

– Ja, det kan jag, med lite hjälp av det som redan finns i kylskåpet, säger hon och ler.

Eva Staxäng

En vanlig hushållsost som lagras svalt och mörkt har efter ett år blivit en smakrik delikatess. Osten förvaras i plåtburkar om hungriga möss skulle få för sig att ta sig in i källaren.

FOTO: EVA STAXÄNG

A surreal, dark scene with a person sitting on the ground, a large rainbow arching over a tree, and falling glass shards. The person is in the foreground, sitting on the ground, looking towards the right. A large, vibrant rainbow arches over a dark, leafless tree in the background. The scene is filled with falling glass shards and a dark, moody atmosphere. The text is overlaid on the right side of the image.

**Herre,
till vem
skulle
vi gå?**

Joh 6:68

ATT LEVA SOM VANLIGT

- trots oro och ångest

"Lev som vanligt". Ja, det har ni hört från olika myndigheter med anledningen av terrorhot mot Sverige och hur allvarligt det är. De orden är ofta svaret på frågan "Vad ska vi göra?"
"Jo, lev som vanligt, MEN var vaksamma."

Just de här tre sista orden gör oss oroliga. Vad ska vi vara vaksamma mot i vardagen? En övergiven väska, en person som betar sig märkligt, en bil som står konstigt parkerad? Ja, vad är det vi ska titta efter? Det enda svar jag hört är "Något som avviker eller ser annorlunda ut". Kände du dig klokare?

Vad gör vi av vår oro och ångest för allt som sker i världen och in på våra egna knutar nu? Det som sker i det obarmhärtiga kriget som pågår nära oss och som vi inte

vet vilken väg det tar, klimat och miljö, elproduktion, räntor, inflation, lögner och vilseledande information och mer.

Det skapar ångest och denna ångest och oro måste få sitt utlopp någonstans. Allt som sker samtidigt, som nu, klarar vi inte av att hantera utan det gnager inom oss, vi saknar ventilen. I tider av kris brukar gemenskapen alltid värderas högt, du är inte ensam, du sitter bredvid någon som känner detsamma. Man är beredd att resa långt bara för att få vara med familjen. Barn eller släktingar och församlingen och kyrkans trygghet känns viktiga. Det är skönt att uppleva att få vara en i gemenskapen och få dela tankar och känslor och det lugnar.

Nu blir det ändå att tanken nuddar vid Jesus ord i Matteus 23; "Jesus sade: Se till att

ingen bedrar er" och "Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig. Se då till att ni inte blir skrämde. Ty detta måste hända, men därmed har slutet ännu inte kommit."

Vi har fått en handbok från Myndigheten för samhällsskydd och beredskap *"Om krisen eller kriget kommer"* där vi får praktiska tips om hur vi ska förbereda oss för det värsta. Då kan väl evangelierna få vara den handbok vi också kan välja, en handbok för livet, för ett liv som segrar. För: "Herre, till vem skulle vi gå?" (Joh 6:68)

Rutger Gram
Kyrkofullmäktiges ordförande

PASTORSEXPEDITIONENS ÖPPETTIDER

tisdag och torsdag 8.15-15.00,
lunchstängt 12.15-13.15

TELEFON

Telefon: 0503-323 80

KONTAKT

Hjo pastorat
Regeringsgatan 12
544 30 HJO
hjo.pastorat@svenskakyrkan.se

FÖLJ OSS

www.svenskakyrkan.se/hjo
facebook.com/svenskakyrkanihjo
youtube.com – sök Hjo pastorat

SWISH: 123 222 08 53

KYRKOHERDE

Anders Ehrngren, 0503-323 81
anders.ehrngren@svenskakyrkan.se

KOMMINISTER

Ronny Nygren, 070-313 58 67
ronny.nygren@svenskakyrkan.se

DIAKONER

Sabine Bjaaland, 0503-323 90
sabine.bjaaland@svenskakyrkan.se

Ann-Louise Holst, 076-835 73 18
ann-louise.holst@svenskakyrkan.se

KYRKOMUSIKER

Håkan Svensson (vik), 072-232 84 18
hakan.svensson2@svenskakyrkan.se

Hanna Laurén, 070-317 42 46
hanna.lauren@svenskakyrkan.se

Emma Stjernberg, 0503-323 91
emma.stjernberg@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSASSISTENT

Eva Hultman, 070-312 84 32
eva.hultman@svenskakyrkan.se

FÖRSAMLINGSPEDAGOG

Anna Jepsen, 0703-127642
anna.jepsen@svenskakyrkan.se

FASTIGHETS- OCH KYRKOGRÅRDS- CHEF

Stefan Lagerqvist, 0503-323 97
stefan.lagerqvist@svenskakyrkan.se

HUSMOR

Åsa Palm, 070-309 49 27
asa.palm@svenskakyrkan.se

KYRKOKAMRER

Liselotte Lundqvist, 0503-323 83
liselotte.lundqvist@svenskakyrkan.se

KANSLIST

Malin Ulfenborg, 0503-323 80
malin.ulfenborg@svenskakyrkan.se

KOMMUNIKATÖR

Eva Klang Staxäng, 0702-66 39 80
eva.staxang@svenskakyrkan.se

KYRKVAKTMÄSTARE

- se kyrkornas anslagstavlor
eller hemsidan

Vad gör kyrkan? Information om verksamheterna finns:

- * i månadsinformationen *Guldkroksbladet* som ligger i kyrkor och församlingshem
- * på kyrkornas anslagstavlor
- * på Facebook och hemsidan

Du som inte har möjlighet att hämta *Guldkroksbladet* själv kan få det hemskickat. Kontakta pastorsexpeditionen, hjo.pastorat@svenskakyrkan.se eller tfn 0503-323 80.

VILL DU SAMTALA MED NÅGON?

Diakonier och präster finns för samtala och har tystnadsplikt. Se kontakter här ovan. Du kan också kontakta jourhavande präst via 112.

Svenska kyrkan

HJO PASTORAT

